

משהו לשבחו של הגזע הדני האדום

פרה זו נולדה בספטמבר 1952 תהוריה היו: „נסיך“ מאגודת ההורעה זבולון, ו„עפרה“ (דנית אדומה). תנובותיה של „עידית“ עד עתה היו:

תקופה I	— 5898 — 190 — 3.20 — 292 י"ח
תקופה II	— 7092 — 209 — 3.00 — 296 "
תקופה III	— 7444 — 236 — 3.20 — 290 "
תקופה IV	— 9346 — 282 — 3.01 — 330 "

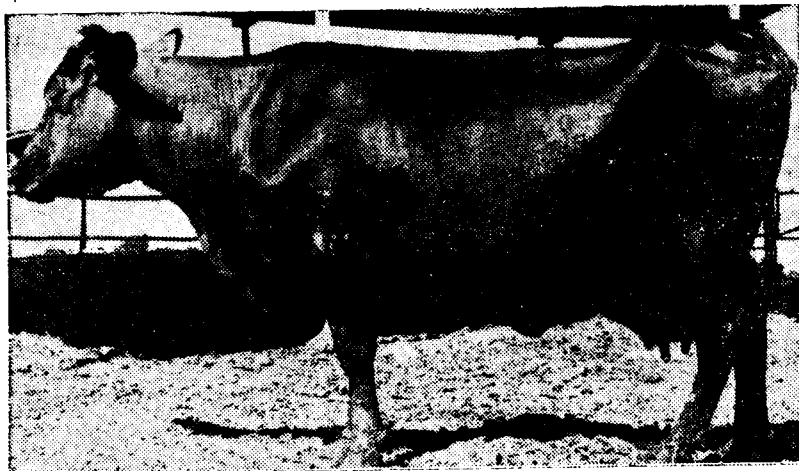
„עידית“ כבר המליטה בפעם החמישית ותור צאות הביקורת עד עתה הן דלהלן: יוני — 42.1 ק"ג; יולי — 43.3 ק"ג; אוגוסט — 33.2 ק"ג; ספטמבר — 35.7; אוקטובר — 35.6; בבדיקת ספטמבר היא כבר היתה הרה 2½ חודש.

נדמה לי שהנתונים דלעיל מדברים בעדם ואפשר לוותר על הסברים מיוחדים בשאלת כר שר ההנבה של בת זו. בצבעה היא שחורה, כשם ששחורים בני הכלאיים ההולנדים-סורים. במבי נה הגוף שלה בולטים סימניה של פרתי-חלב טי-פוסית!

„עידית“ כבר זכתה ל„נחת“ מבתה „עדה“, שנולדה לה מ„קישון“. „עדה“ זו נולדה בסברואר 1956 ובתקופת החליבה הראשונה הניבה 5742 ק"ג חלב, 188 ק"ג שומן, 3.26% ב-302 ימי חליבה. היא כבר המליטה בפעם שניה ובשקילה הראשונה הניבה 33 ק"ג חלב.

הפרות הדניות האדומות לא האריכו ימים בעדרי הארץ. עם יסוד הענף במשקנו (1951) קיבלנו 10 פרות מגזע זה וכעבור 5 שנים לא נשארה אף אחת מהן, אך הצלחנו בכל זאת לגדל צאצאים מאמהות אלה. אתעכב קודם כל על סי-בות היציאה של הדניות טהורות-הגזע. רובן הת-קשו בהתעברות, וזה היה הגורם העיקרי ליצי-אה; אחדות מהפרות יצאו בגלל מחלות עטין ואחדות בגלל אי-הסתגלות למכונות החליבה. עלי להודות שאין לתלות את הקולר בפרות בלבד. עם קבלת הפרות הדניות — ענף הבקר במשקנו היה עדיין „צעיר“; במלים אחרות: העובדים לא היו די מנוסים, הספקת המספוא טרם נכנסה למסלול קבוע, וממילא מתקבל על הדעת שגם „תנאים“ אלה השפיעו במידה ניכרת על הסתגלותן, או יותר נכון — אי-הסתגלותן של הפרות הדניות לתנאי הארץ. לא ארחיב אי-פוא את הדיבור בשאלה זו ואספר על ה„ירושה“ שהורישו לנו האמהות הדניות.

גם אנחנו לא התכוונו להרבות את הפרות הדניות על טהרתן הגזעית והן הורבעו או הורעו בפרים מהגזע השחור לבן. גידלנו ונשארו לנו ברפת החולבות (עד עתה) 4 בנות ר-6 נכדות. מבין הבנות ראוייה לציון מיוחד הפרה „עידית“.

הפרה „עידית“ מדור ראשון להכלאה פריית-דנית

ממשפחת „פלינה“ שבמזרע).
 „מושקה“, בת „מרישקה“ ו„פנדרי“.
 „עדה“, בת „עידית“ ו„קישון“.
 „פמפניני“, בת „פועה“ ו„פנדרי“.
 תנובותיהן הראשונות של הנכדות הן:
 „איה“: 4339 — 4% — 305 י"ח (המליטה בגיל 25 חודש).
 „מושקה“: 5425 — 3.8% — 311 י"ח (שק"י לה ראשונה בתקופתה השניה — 35 ק"ג).
 „עדה“: 5742 — 3.2% — 302 י"ח.
 „פמפניני“: 4781 — 3.7% — 277 י"ח.
 בתשי"ח עמדה התנובה הממוצעת של עדרנו על 5346 ק"ג. אין כל ספק שצאצאי הדניות תר"ו לא מעט להישג זה. אין בדעתי לערוך הש"ו וואה בין הפרות ממוצא דני לבין האחרות, כגון — הולנדיות, אמריקאיות, שוויציות והמעורבות, המיוצגות בעדרנו, אולם כוונתי היא להוכיח שאין לדון לכף חובה את האמהות הדניות, כפי שמתרשמים ממה שפורסם עליהן בעתונותנו. הג"סיון שלנו מלמדנו שגם אלו לא הכויבו וזיכו אותנו במספר פרות מדור ראשון דור שני שאפ"ר שר להתפאר בהן, וביניהן „עידית“, שזכתה לתואר אלופת העדר.
 אינני יודע מה יהיה טיבו של דור שלישי; במראה החיצוני של הנינות אין למצוא כל סימן שהוא של הגזע הדני האדום, ואשר לכושר ההגבה שלהן — נקווה שהן לא תביישנה את האמהות והסבתות.
 מיכאל צורי
 כברי, אוקטובר 1959.

הבת השניה מהדניות היא „פנינה“. אביה הוא „דנדי“ ואמה „פולה“ — דנית טהורה, שנולדה במשקנו לאחת האמהות מהייבוא. תנובותיה של „פנינה“ הן:
 תקופה I — 6179 ק"ג — 3.3% — 326 י"ח
 תקופה II — 6861 ק"ג — 3.3% — 346 י"ח
 גם על „פנינה“ אין להרבות מלים. במבנה גופה היא נראית קטנה יותר, אולם גם היא בעלת חזות חלבנית מובהקת. נקווה שלא תכויב גם בתקופותיה הבאות.
 הבת השלישית היא „פועה“, והיא אחותה של פנינה, אלא מאב אחר, מ„גיל“. תנובותיה של „פועה“:
 תקופה I — 5845 ק"ג — 3.00% — 399 י"ח
 תקופה II — 6075 ק"ג — 3.30% — 282 י"ח
 הבת הרביעית — „גלילה“ נולדה לפר דני אדום ולאם מעורבת מדור 5. תנובותיה של „גלילה“ הן:
 תקופה I — 3446 ק"ג — 3.8% — 263 י"ח
 תקופה II — 3983 ק"ג — 3.6% — 252 י"ח
 תקופה III — 5776 ק"ג — 3.5% — 300 י"ח
 אין באפשרותי להשוות את תנובות שלוש האמהות הדניות לאלו של בנותיהן המעורבות, אולם על כל פנים ברור שאף בתנובות השיא שלהן הן לא הגיעו לתנובות הבנות בתקופת החליבה השניה שלהן.
 ועכשיו מלים מספר על נכדותיהן של הדניות. עד עתה סיימו את תקופת החליבה ארבע, והן: „איה“, בת „אילת“ ו„פנדרי“ (פר מעורב

חנוכת המבנים של האגודה להזרעה „השרות“

ב-20 באוקטובר ש. ז. התאספו במכון החדש בוקרים, באי"כות מוסדות, רופאים ואנשי מקצוע לחוג את חנוכת המבנים החדשים של האגודה. ברחבת המכון התישבו המבקרים ולאחר דברי הפתיחה של חבר ההנהלה, הושמעו ברכות מפי באי"כות מוסדות שונים.
 מטעם הנהלת האגודה חילקה חוברת נאה ובה תכנית המבנים החדשים, תצלומים מה„ימים ההם“ והמכון המודרני, וכן נערך בהדרכת העובדים סיור לאורך תאי הפרים ובמעבדות. נמסרו פרטים מאלפים על כל פר ופר וסופר על התכניות לעתיד הקרוב.
 המבנים וכל הסידורים עשו רושם נאה על המבקרים ובאסיפה השנתית שנתקיימה אחה"צ בבית יוסף רבינוביץ (בשטח התערוכה החקלאית) הובעה מטעם מבקרים שונים הכרת תודה למאמצי האגודה לשכלל ולשפר את שירותיה.
 בהמשך האסיפה נידונו שאלות שונות העומדות על הפרק, כגון: רכישת פרים נוספים, מבחן פרים, ביצוע ההזרעה במושבים, ענייני תקציב והשקעות וכו'. בדיונים השתתפו באי"כות המשקים, חברי האגודה, ובצד משאלות שונות לתיקונים נוספים בשירותים. הושמעו דברי הערכה להתקדמות ולהישגים. ראוי לציון מיוחד השתתפותם של באי"כות ההתישבות החדשה.